ఆత్మీయత

శ్రీ శివరావు

అతడు నేనూ అదే మొదటిసారి కలవడం—ఉడిపిహోటల్లో— కలిసిన అయిదు నిముషాల్లోనే మా హృదయాలు exchange చేసుకొన్నాం.

సన్నంగా పొడవుగా చిన్న వంకమెడ. అనాకారి కాడు. అతని మొహం నిదానించి చూశాను—"గండు తుమ్మెదను జీవిత పుష్పంలోని మధునితాగితాగి మొహం మొత్తిపోయింది. ఇహచాలు యీజీవితం" అనట్టు అగుపడింది. దీనికి అతని మొహంలోని నిరాశరేఖలే నిదర్శనం. చూపులో భావతన్మయత్వం, మాటల్లో బరువు గంభీరత—ఇవన్నీ చూస్తే అతడొక icealist గా కనిపించాడు,

చెమ్చాతో బాసుంది జుర్రుతున్నాను నేను—ఐస్క్రీమ్ సిప్ చెస్తూ "నా ఆత్మకథ చెబతాను వినండి'' అన్నాడు అతడు. ఆత్మకథ చేప్పేముందర ఆత్మను శోధించుకోవడం idealist లక్షణం అన్నాను నేను. ఒక సిగరెట్టు దమ్ములాగి చిరునవ్వు నవ్వియింటి కప్పు చూశాడతడు.

ఎదురుగా టేబిల్‌మీద రేడియోలోంచి మధుర గీతాలా పన వినిపిస్తూంది. సైగల్ ట్యూన్—సాధన డాన్సు—ఆద్మీలో ఏడు భాషల పాట. హోయి హోయి"—రావె రావె బంగరు పాప"—అతడు ఒక్కసారి వళ్లు జాడించి చేతిలోని సిగరెట్టు పారేశాడు.

అతని మొహంలో అప్రయత్నంగా మార్పు వచ్చింది. అతడు దేనికో బాధపడుతున్నాడని ఆమార్పే చెబుతుంది. ఒకక్షణం క్రిందట కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూంటే యిప్పుడు ఎందుకు బాధ? ఏమో ఎవరికి తెలుసు? బహాశా "రావె రావె బంగరు పాప" కుమారి గొంతే దీనికి కారణమై ఉంటుంది.

నాలో అనేక పశ్నలు చెలరేగై—నాలో అనేక ఆలోచనలు పరుగిడినై నాలో అనేక ఊహలు ఎగిరై—అతణ్ణి ఏదో అడుగుదామనుకొన్నా—కాని మేం ఎరగని మొగాల పరాయవాళ్లం.

"రావెరావె బంగరుపాప...." మోటారు యిన్‌జెన్‌లో పిస్టన్లు పనిచేసినట్టు అతని హృదయం—మెదడు రెండూ ఒక్కసారి పనిచేయడం మొదలుపెట్టాయి. అతడు నిర్మించిన సౌధాలు గాలిలో ఊగులాడుతున్నాయ్. అవి అతని కళ్ళముందర శోభాయానంగా ప్రకాశిస్తున్నై. ఆమెపాట వి[illegible] బడుతూనేఉంది. ఆ తీయని పలు[illegible] చెవిలో అతని భావి జీవితం గురించి[illegible] టిస్తున్నై.

"రా వె రా వె బంగరుపా[illegible] సమస్య ప్రశ్నార్థంలాగ [illegible] కాలివరకూ అతనిలో బం[illegible] రుధిరం పొంగింది. నా[illegible]

కలు వంగై. కళ్ళుమూసుకొని భోరున ఏడ్చాడు,

ఎరగని పరాయివాణ్ని నేను. ఐతే నేనూ అతనితో ఏదో బాధపడుతున్నాను. కనపడని అనురాగబంధం మా యిద్దరికీ ఉంది. సరే... అతని మనశ్శాంతికని సముద్రపుటొడ్డుకి తీసుకొనివెళ్తున్నాను.

అతడు "నన్నెందుకు సముద్రపుటొడ్డుకి తీసుకువెళ్తారు? నా జీవితపుఘోషతో సముద్రపుఘోషకలిస్తే 'ఆక్సిజన్' 'హైడ్రోజన్' కలిసి ధామ్మని పగిలినట్లవుతుంది. అబ్బా! అదిగో! అదిగదిగో ఆగొంతు నన్ను వెంటాడుతూంది. "రావెరావె బంగరు పాపా...."ఆ....ఆ....ఏదో నాలో చెప్పలేని ఆందోళన...భోరన తుపాను....హోరునగాలి వీటికంటె భీభత్సంగా నా హృదయంలో హుంకరిస్తునై[illegible] పక్షి పని[illegible]

ప్రేమని అపార్థం చేసుకొని ఉంటావ్. ప్రేమింపతగ్గవస్తువెప్పుడూ నీకోసం ఎదురు చూస్తూనేఉంటుంది. కాని నువ్వు ప్రేమను తెలుసుకోలేకపోయావ్. కామం గొనుతొడ గిన స్త్రీని ప్రేమిస్తే అది నీకు రాకుండా జారిపోతే....నీజీవితం ఆ వస్తువుకోసం.... ఆ వస్తువు పొందాలని దుఃఖభాజనం చేసుకోవడం అవివేకం" అన్నాను నేను.

"నాకు నేనే మిగిలాను. నా అన్న వారు లేరు. నా ఆశ కంతరాయం కలిగింది. ఆమె- నేనూ కాఫీక్లబ్బుల్లో కాఫీతాగినప్పుడు, యింట్లో రేడియో పెట్టుకున్నప్పుడు, రాత్రులు కథలు రాసుకున్నప్పుడు, మేమిద్దరం జీవితంపు విశాలభాగంలో విహరించాం. ఆనందడోలికల్లో ఊగేం. కాని....ఆమె ని—రా—క—రి—ం—చి ం ది. అది మొదలు నాజీవితం ముళ్ళదొంకల్లోనే పోతోంది. అందుకే ఇతరుల నవ్వుకి నాకు కోపం వస్తుంది. వుడ్‌హౌస్ హ్యూమరు; ఓ హెన్రీనాటిక, వెల్స్ నవల, యివన్నీ Strange గా ఫీలౌతున్నాను. ఏ పరాయి వ్యక్తులు నన్ను వెంటాడి నా ఆశలు చంపుదామని చూసినా. నా ఆత్మకి అవి దూరం కానివ్వను. నాఅబద్ధపు జీవితంలో న్యాయంగా తిరిగే ఆ ఆశని ఎవరూ కదపలేరు. నేడు అమావాస్య కారు చీకటి. నాజీవితం మరీ గాఢాంధ కారం అయినా ఆచీకట్లో నేను ప్రేమించిన వస్తువులు చూడగల్గుతున్నాను. అవి ఎల్లప్పుడూ నాకళ్లముందరే నృత్యం చేస్తే...అదిగో!...అదిగదిగో!! అమ్మాయి,. ఆ....అమ్మాయి. నాజీవితపు చెట్టును వేళ్ళతో పెల్లగించిన అమ్మాయి. ఆగు—ఆగు— కొ ద్ది రో జులు....కొత్తతేజం—కొత్తశక్తి ఉద్భవిస్తుంది....అప్పుడైనా నిన్ను కలుసుకుంటాను. కాని నీనుండి నన్ను వేరు చెయ్యడానికి చూస్తున్నారు——ఎరగని మొహాల పరాయి వాళ్లు—ఏశక్తీకూడా నన్ను వేరుచెయ్యలేదు," అని కలవరించినట్టు ఊపిరి తిరక్కుండా ఒక్కసారి ఏక వు పెట్టాడు.

"నాయినా! నేను నిజంగా పరాయివాణ్ణే. ఒక్కసారి నీమిత్రులను తెలుసుకో. గోముఖ వ్యాఘ్రాలు అజరూపంలో విరాజిల్లే సృగాలాలు. ఎరగని మొగాల పరాయివాణ్ణి ఐనా నీగురించి ఎందుకో బాధపడుతున్నాను. నీలో ఏదో తక్కువైంది. నీవు ఏదో చెయ్యవలసిన "డ్యూటీ" చెయ్యసందున ఉద్రేకాన్ని ...నుభవిస్తున్నాను. నీలాంటి యువకులను చాలామందిని చూశాను. మీ మామూలు జీవితానికి అందుబడులో లేని ఆశలు కల్పించుకుంటారు. ఆ ఆశలు సర్వత్రా చెప్పుకుంటూ వాటికోసం జీవితం వ్యర్థం చేసుకోవడం మంచి పనికాదు. లే-వేగం వెళ్ళు-నిన్ను ప్రేమిస్తున్న వస్తువు దగ్గరకు వెళ్ళి తీసికోని వచ్చి—మామూలుగా కాలం గడుపు. వెర్రి వెర్రి వేషాలువేసి భావ వీధిలో ప్రేమగీతాలు పాడక—అందని అందాలకై ఆనందంలో అహోరాత్రాలు కలలు గనక—ఒక్కసారి వాస్తవికత ప్రపంచంమీదకి దృష్టి మర్లించు- నిజదృష్టితో ఆమెను చూడు. కనన్‌దేవి పాటకంటె బాగా పాడుతుంది. కుమారి గొంతుకంటె మధురంగా వుంటుంది. నసీమ్ కంటె అందంగా కనబడుతుంది." అని చెప్పి ఒక్కసారి నిదానించి చూశాను.

అతడు నావక్క చూశాడు. నాకళ్ళలోంచి ఏవో ఆవిర్లు బ య లు దే రై—అతని మొహాన్నంటై-ఒక్కడు—"ఇదిగో వెళ్ళి తీసికొనివస్తాను" అని గిర్రున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృతము

...లతోగూడిన కాలికోబైండుచేసిన గ్రంథము 1—కి రూ. 4—4—0

శ్రీ యోగీశ్వరులవారిచే రచింపబడిన యితర గ్రంథములు :

రూ. 2—4—0

రూ. 2—4—0

రూ. 0—6—0

...ండుటకు ఉపదేశించు గ్రంథము రూ. 0—4—0

రూ. 0—4—0

బోధిని ఆఫీసు
సౌకారుపేట పోస్టు, మదరాసు.